

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C1 – ECO1**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 1 oktober 2009

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiële beleggingen van de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) en de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM) 3

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de afdeling Energietechnologie van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) 6

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Ingrid Lieten, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiële beleggingen van de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) en de Limburgse Reconversiematschappij (LRM)

De voorzitter: Mevrouw de minister, collega's, welkom in deze commissie. We gaan stipt van start en zullen dat altijd proberen te doen.

Ik dank de minister om snel op ons verzoek in te gaan, want het was eigenlijk niet gepland om deze voormiddag al te vergaderen. Het is natuurlijk fijn dat de parlementsleden die al vragen hadden ingediend, snel op hun wenken worden bediend.

De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, in naam van onze fractie wil ik u nogmaals feliciteren met uw benoeming tot minister van Innovatie. We hopen natuurlijk op een fijne en efficiënte samenwerking om – ik durf dit bijna niet te zeggen na de discussie van gisteren – de 3 percentnorm in 2014 te bereiken. Dat zal niet evident zijn, want het is niet alleen de kwantiteit die telt, we moeten inzake de centen en de middelen ook de juiste beslissingen nemen en ervoor zorgen dat het geld goed wordt besteed. En dat is volgens mij een nog grotere uitdaging dan het gewoon achternahollen van een cijfer.

Deze eerste vraag gaat niet over innovatie op zich, maar over de financiële middelen en hoe we ze zullen besteden. We kennen allemaal de financiële situatie van de overheden, het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap. We leven ook in een andere tijd dan enkele jaren geleden. We hebben eind vorig jaar nog serieuze inspanningen kunnen leveren ten aanzien van de lokale besturen. We hebben ook een aantal participaties moeten nemen in de banken. Dat wil zeggen dat we momenteel veeleer met structurele tekorten worden geconfronteerd dan met overschotten, en dat is een heel ander beeld dan de voorbije jaren. Door de financiële crisis hebben we ook gezien dat de rentemarge die de financiële instellingen toepassen, enorm is toegenomen. Ze zijn dus een beetje risicoavers geworden. De rentemarge is gestegen, en dus is de kost om een lening aan te gaan ook gestegen.

Vandaar de vraag dat de Vlaamse Gemeenschap niet op zich wordt bekeken, maar daarnaast ook een aantal agentenschappen en ook bijvoorbeeld de PMV en de LRM. Als die wel overschotten hebben en middelen die kunnen worden belegd, zou het dan niet goed zijn dat die ter beschikking worden gesteld van de Vlaamse Gemeenschap? Ik moet niet uitleggen dat het tekort van de Vlaamse Gemeenschap daardoor minder groot zal zijn en dat de Vlaamse Gemeenschap bijgevolg geen leningen moet aangaan. Eigenlijk betekent dit een efficiënter beheer van de middelen van de globale Vlaamse Gemeenschap, waarbij de PMV en de LRM niet worden verplicht, maar wel aangemoedigd. Dit zou ook niet ten koste gaan van de PMV en de LRM, want ze zouden er een vergoeding voor krijgen. Gelet op de hogere rentemarges zou het goed zijn dat het beheer van die middelen via de Vlaamse Gemeenschap gebeurt. Hoe staat u daar tegenover?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Mevrouw de voorzitter, het oplaten van een dergelijk ballonnetje zoals de heer Van den Heuvel hier doet, staat in Limburg, althans voor wat de LRM betreft, een beetje gelijk met vloeken in de kerk.

De heer Van den Heuvel verwijst naar de financiële crisis. Iedereen weet dat die ondertussen ook is uitgemond in een economische crisis, waarover minister-president Peeters afgelopen maandag in de plenaire vergadering nog zei dat Limburg een provincie is die heel zwaar, zo niet het zwaarste wordt getroffen in Vlaanderen. Het is noodzakelijk dat de middelen van de

LRM verder geïnvesteerd worden in de Limburgse economie en niet worden gebruikt om het gat in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap te dichten.

Ik zou de minister een bijkomende vraag willen stellen. Alvorens eventueel te overwegen om op de suggestie van de heer Van den Heuvel in te gaan, is het wellicht belangrijk om te weten wat de actuele waarde is van de beleggingen van zowel de PMV als de LRM. In de vorige legislatuur – toen was ik er zelf nog niet bij –, is een hele discussie gevoerd over de collateralized debt obligations, de CDO's, waarin de PMV had belegd en die in de volksmond rommelkredieten worden genoemd. Wat is de actuele waarde van die beleggingen?

Ik heb nog een tweede bijkomende vraag. Wie heeft in feite de bevoegdheid als men die beleggingen aan de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking wil stellen? Is dat een bevoegdheid van de raad van bestuur van die maatschappijen, of van de aandeelhouders?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Mijn eerste reactie nadat ik de vraag vluchtig had gelezen, was dezelfde. Er is een structurele verankering van de LRM-middelen in Limburg. Daarover is geen discussie. Maar toen ik de vraag goed nalas, begreep ik hem pas goed.

Ik hoop, mevrouw de minister, dat u opnieuw bevestigt dat de LRM-middelen structureel verankerd zijn. Dat werd de vorige legislatuur zo afgesproken. Maar nu begrijp ik dat hier wordt voorgesteld dat de Vlaamse Regering, in plaats van bij de bank te gaan lenen, bij de LRM gaat lenen. Als u bij de LRM eenzelfde interest krijgt, kan er geen enkel probleem zijn. Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw de voorzitter, sta mij toe eerst enkele algemene beschouwingen te maken. Het is mijn eerste optreden in de commissie. Ik wou toch in eerste instantie zeggen dat ik uiteraard als nieuwe minister niet de pretentie heb om te zeggen dat wij het hier allemaal weten. Integendeel, ik denk dat in de eerste plaats de voorzitter zeker nog lange tijd meer zal weten dan ik. Ik zal mijn best doen om mij in te werken.

Ik weet ook dat er bij jullie heel veel kennis, knowhow en ervaring aanwezig zijn. Ik sta open om de dialoog op een actieve manier te voeren. Wij zullen ons best doen om zo volledig mogelijk op jullie vragen te antwoorden. Wij zullen uiteraard ook ons best doen om, als wij het antwoord niet meteen kunnen geven, het antwoord achteraf aan jullie te bezorgen. Ik nodig jullie uit om het meteen duidelijk te maken indien wat wij leveren niet beantwoordt aan jullie verwachtingspatroon.

Als antwoord op de vraag zal ik eerst een paar feiten en cijfers geven. Dan kunnen we verder ingaan op een opportuniteitsafweging.

Op het einde van 2008 had de Limburgse Reconversie maatschappij 133 miljoen euro cash op haar balans. Dit boekjaar vervult de LRM voluit haar rol als investeringsmaatschappij met een actief investeringsbeleid, terwijl er uiteraard ook de economische crisis is. U weet allen dat de economische crisis in bepaalde regio's harder toeslaat omwille van de sociaaleconomische morfologie. In Limburg, waar er veel kmo's zijn, zien we dat de economische crisis de zeer conjunctuurgevoelige economie negatief beïnvloedt. Daardoor is daar zeker nood aan een actief investeringsbeleid.

In de eerste jaarhelft is er al 20 miljoen euro cash geïnvesteerd in projecten. De verwachtingen bij de LRM voor de tweede jaarhelft zijn zelfs hoger. Op het einde van het boekjaar worden de vrije financiële middelen bij de LRM geraamd op 71 miljoen euro. Voor het boekjaar 2010 verwacht de LRM dat dit investeringsritme nog zal worden versneld en dat de vrije financiële middelen verder zullen dalen tot 4 miljoen euro.

De financiële cashmiddelen van de LRM worden vandaag beheerd door een aantal professionele spelers die daar via een procedure toe aangezocht zijn. Zij doen dat onder de vorm van

discretionair beheer: de beheerders beslissen zelf binnen vastgelegde krijtlijnen welke obligaties of aandelen ze in portefeuille opnemen. Telkens worden deze beheerders geïnformeerd als er, zoals in maart 2009, een uitgifte van obligaties is door de Vlaamse overheid.

Ik heb dit even laten navragen. Via KBC, een van de discretionaire beheerders, is er nu 4,1 miljoen euro ingeschreven op de uitgifte die de Vlaamse overheid zelf heeft gedaan. De LRM participeert daar op die manier in en gaat in op de uitgifte van die obligaties. Daarmee ondersteunt zij ten dele het beleid van de Vlaamse Regering.

De PMV is een investeringsmaatschappij die rekening moet houden met engagementen die voor langere periodes worden genomen. Dat betekent onder meer dat investeringsbeslissingen leiden tot contractuele vastlegging van middelen op een bepaald moment, terwijl de uitvoering van de investeringen en de opname van die middelen in de tijd gespreid worden. Dat is voor de PMV en voor de LRM hetzelfde. Op die wijze moeten beide bedrijven een bepaald thesauriebeleid voeren, dat ze permanent moeten actualiseren in functie van de projecten die in onderhandeling zijn en zich aandienen. Iedere keer moet worden beoordeeld of die projecten concreet zijn, hoeveel tijd er nodig zal zijn om ze af te sluiten, wat de slaagkansen zijn en welke middelen nodig zijn. Er moet iedere keer, in functie daarvan, in de thesaurieplanning worden nagegaan wanneer men verwacht welke middelen moeten worden vrijgemaakt. Die planning gebeurt bij beide bedrijven op basis van financiële meerjarenprognoses, die permanent moeten worden geactualiseerd.

Meer specifiek voor de PMV is de horizon nu beperkt tot begin 2011. Dat betekent dat alle termijnbeleggingen en alle gestructureerde producten stelselmatig worden omgezet naar risicovrije en kortetermijnproducten. Dat betekent ook dat in die periode tot begin 2011 alle middelen van de PMV volgens de eigen planning zullen zijn geïnvesteerd.

De noodzakelijke verhoging van het maatschappelijk kapitaal van de PMV die heeft plaatsgevonden in juni 2009 zal nog alle behoeften dekken van de projecten en van de opdrachten die nu zijn aangemeld. Ik moet hier ook nog vermelden dat nog maar 25 percent van de kapitaalverhoging is volstort. De overige stortingen zullen plaatsvinden op basis van het tijdschema dat de Vlaamse Regering en de PMV in het kader van de meerjarenplanning hebben afgesproken.

De PMV heeft ons tevens meegedeeld dat looptijden van overheidspapieren langer dan drie tot vijf jaar moeilijk liggen. Meestal bedragen de looptijden drie tot vijf jaar. De PMV voert op dit vlak een defensief beleid. De PMV heeft zich ingeschreven voor de uitgifte van de Vlaamse Regering van mei 2009.

De PMV heeft eveneens verklaard in de toekomst open te staan voor beleggingstermijnen die langer dan drie jaar lopen. Dit moet evenwel elke keer worden bekeken in relatie tot de eigen thesaurieplanning, tot de opdrachten die door de Vlaamse Regering zijn gegeven en tot de opdrachten die de beheersovereenkomst de PMV toekent.

Ik wil nog even *grosso modo* de basispunten van mijn antwoord overlopen. Beide maatschappijen hebben laten weten niet op een grote berg cash te zitten die ze niet nodig hebben. Beide maatschappijen beschikken over een duidelijke projectie. Hun maatschappelijke doelstelling is in deze tijden zeer belangrijk. Ze moeten een actief beleid voeren om de projecten van bedrijven op het vlak van continuïteit en uitbreiding te steunen. Ze hebben allebei hun behoeften ingeschat. Op basis daarvan maken ze een duidelijke thesaurieplanning.

Geen van beide sluit een inschrijving uit op papieren die door de Vlaamse overheid zelf zijn uitgegeven. Mijns inziens getuigt dit voor beide maatschappijen van een goed beleggingsbeheer. De risico's blijven laag. Ze maken een cash- en thesaurieplanning mogelijk. Ze zullen hun rol als investeerders en als kredietverstrekkers de komende jaren met succes kunnen vervullen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik wil hier, zeker in het licht van de opmerkingen van de heer Janssens, nog even duidelijk stellen dat het hier niet om een hold-up op de middelen van de LRM of van de PMV gaat. Mevrouw Claes heeft dit daarnet al rechtgezet.

Ik wil met deze vraag om uitleg niet insinueren dat deze maatschappijen over te veel of te weinig cash beschikken of dat ze een slecht thesauriebeleid voeren. Dat is niet de achtergrond van deze vraag om uitleg: deze vraag is enkel bedoeld om na te gaan of alle middelen van de Vlaamse overheid efficiënt worden ingezet.

Indien ik goed ben geïnformeerd, heeft Gimvindus in het verleden wel overschotten ter beschikking van de Vlaamse overheid gesteld. Gimvindus heeft daar toen een vergoeding voor gekregen. Dat is eigenlijk de basisidee. De PMV en de LRM stellen middelen ter beschikking van de Vlaamse overheid en krijgen in ruil een vergoeding. Op die manier zou de kaspositie van de Vlaamse overheid minder negatief worden.

Het is duidelijk dat we op die manier geen honderden miljoenen euro's kunnen uitsparen. Ik ga er gewoon van uit dat alle beetjes helpen. Op deze manier zouden we een gedeelte van de rentemarge, die de voorbije maanden enorm is opgelopen, kunnen uitsparen. Dat is de idee achter mijn vraag om uitleg. Gimvindus vormt het voorbeeld uit het verleden. De vraag is of die werkwijze naar andere instellingen kan worden uitgebreid.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik meen uit dit antwoord te mogen concluderen dat het geen goed idee is de beleggingen van beide maatschappijen ter beschikking van de Vlaamse Gemeenschap te stellen. Er staan in Limburg nog voldoende projecten op stapel. De LRM zou al deze projecten nog moeten uitvoeren. Volgens mij moet hier in eerste instantie prioriteit aan worden gegeven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de afdeling Energietechnologie van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO)

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, de voorbije dagen heeft de Vlaamse Regering meermaals in het Vlaams Parlement verklaard dat ze in de toekomst, ook in moeilijke tijden, wil blijven investeren in innovatie.

Tijdens de vorige legislatuur vormde Vlaanderen in Actie (ViA) al een start om een aantal doelstellingen voorop te stellen. Innovatie heeft tevens een belangrijke plaats in het Vlaams regeerakkoord gekregen. We vinden hier passages in terug die duidelijk verwoorden dat het de bedoeling van de Vlaamse Regering is om innovatie binnen de Vlaamse bedrijven te blijven stimuleren. De Vlaamse Regering wil tevens voldoende middelen vrijmaken om binnen de eigen instellingen in onderzoek, ontwikkeling en kennis te investeren.

Het is zeker niet mijn bedoeling deze doelstelling in vraag te stellen. Op basis van een aftoetsing van deze doelstelling aan de bewegingen die zich op het terrein voltrekken, wil ik echter een vraag stellen over de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) en over de doelstellingen die in de Kempen worden verwoord. Het Regionaal Sociaaleconomisch Overlegcomité (RESOC) heeft een aantal doelstellingen in het Streekpact voor de Kempen opgenomen. De timing voor dit pact loopt tot 2012. Het is de bedoeling de inspanningen in

deze regio op drie speerpunten te concentreren. Deze speerpunten zijn logistiek, zorg en energie.

In dit verband worden nu samenwerkingsverbanden ontwikkeld en projecten opgezet. De Vlaamse overheid heeft al een aantal aanzetten gegeven en heeft de nodige middelen vrijgemaakt om dit mee te ondersteunen. Dit is op zich heel positief.

De beslissingen die de VITO met betrekking tot de afdeling Energietechnologie heeft genomen, doen evenwel heel wat organisaties in de Kempen de wenkbrauwen fronsen. Ze vragen zich af wat die beslissingen betekenen voor het bereiken van de doelstellingen die in het Streekpact voor de Kempen worden vooropgesteld en die tot op heden onder meer op financieel vlak steeds door de Vlaamse overheid zijn ondersteund.

Daarom wil ik de vraag hier voorleggen. Het was de intentie om binnen de regio een aantal zaken verder uit te bouwen, ook de afdeling Energie. Er zijn inderdaad concrete problemen. Als men een bouwvergunning aanvraagt om een nieuwe site uit te bouwen, stoot men op het probleem dat de gebouwen niet in de juiste bestemmingszone liggen en dat Vlaanderen inspanningen zal moeten doen om dit allemaal mogelijk te maken. In de streek is men er altijd van uitgegaan dat er een mogelijkheid was en dat het een bewuste keuze zou zijn om hierop in te zetten.

Als de afdeling Energie naar Limburg verhuist – wat de VITO heeft beslist en we hebben niets tegen Limburgers of tegen de ontwikkeling in Limburg –, is het logisch dat de mensen uit de Kempen bezorgd zijn om de ontwikkeling die de streek nodig heeft. Uit de tewerkstellingscijfers blijkt dat de Kempen getroffen wordt door toenemende werkloosheid en zelfs al veel vroeger getroffen werd. Er is ook hier een verhuis van tewerkstelling en we vrezen voor de clustering in de Kempen. Er is een hogeschool met heel wat afdelingen die een link leggen naar de VITO. Er is het SCK dat versterkend kan werken voor de ontwikkeling van onderzoek. Er zijn heel wat mogelijkheden. De vraag is natuurlijk wat de toekomst zal bieden voor het domein Energie.

RESOC heeft de Vlaamse Regering de vraag gesteld om initiatieven te nemen ten aanzien van de VITO om deze beslissing opnieuw ter discussie te stellen. Mevrouw de minister, wat is uw houding tegenover de keuze die de VITO heeft gemaakt? Vindt u, als minister voor Innovatie, het echt noodzakelijk dat de afdeling verhuist en weggaat uit de Kempen?

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Mevrouw de minister, ik denk dat mevrouw Helsen een punt heeft. Ik wens dit niet op een geopolitieke manier te bekijken. Tenslotte ligt Waterschei ook in Vlaanderen. Als ik de omschrijving ‘verre Limburg’ gebruik, dan spreekt de heer Janssens niet meer tegen mij. Ik ga dat dus niet doen. Ik wens dit vooral te bekijken in het kader van goed bestuur en besparingen die we, volgens de verklaring van de regering en de huidige crisis, allemaal moeten ondergaan.

Clustering en centralisering van een aantal diensten kunnen besparingen opleveren en kunnen voor een goede werking zorgen. Het is dan ook weinig consequent om eerst middelen vrij te maken en aanzetten te geven om de ambitie te ondersteunen van de Kempense regio als internationale leidinggevende regio voor duurzame milieu- en energietechnologie, en vervolgens naar Waterschei uit te wijken.

Ik vraag me dan ook af hoe men de beslissing van de VITO verklaart in het kader van de besparingsronde en het goed bestuur.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Mevrouw de minister, mevrouw de voorzitter, ik zou me willen aansluiten bij het betoog van mevrouw Helsen en de andere collega.

Ik wil er nog aan toevoegen dat in 2007 een samenwerkingsovereenkomst werd gesloten tussen de Katholieke Hogeschool Kempen en de VITO voor een intensievere samenwerking op het vlak van onderzoek naar energie- en milieutechnologie. De link die met die samenwerkingsovereenkomst werd gelegd, moet toch verzekerd zijn van uitvoering.

Mevrouw de minister, u was vorige week ook aanwezig op de opening van het nieuwe Technologiehuis voor Milieu en Energie, de milieu-incubator, gelegen naast de VITO. Ik denk dat u daar sprak over een verankering van de instelling in de regio en over uw bezorgdheid voor de tewerkstelling in de regio.

Vanuit het oogpunt van goed bestuur en goed gebruik van middelen, is het een vreemd teken van de overheid om de middelen die er zijn voor onderzoek, uit elkaar te trekken en een nieuwe instelling in Limburg te creëren. Ik wil dus, naast mijn bezorgdheid over het tewerkstellingsaspect, ook mijn bezorgdheid uiten over het financiële aspect.

Mevrouw de minister, ik zou graag uw visie vernemen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik geef eerst wat feiten en cijfers zodat we nadien verder van gedachten kunnen wisselen.

Het initiatief om een nieuwe kennishub te concentreren in Waterschei, is genomen door twee initiatiefnemers: de VITO, de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, en de K.U.Leuven. Die twee instellingen hebben op het vlak van energie toch wel de kenniscompetenties in huis. Ze zeggen dat ze geen van beiden groot genoeg zijn om te kunnen meespelen op Europees en internationaal niveau. Als ze voor Vlaanderen echte kenniscompetenties willen ontwikkelen, moeten ze hun krachten bundelen.

Die beslissing is door beiden, onafhankelijk van elkaar, genomen in april 2009. Er is toen ook beslist om de huisvesting van die kennishub onder te brengen in Waterschei. De Vlaamse Regering heeft op 15 mei 2009 beslist om uit het Financieringsfonds voor de Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven een bedrag van 9,8 miljoen euro als cofinanciering vrij te maken. Maar die 9,8 miljoen euro gaat niet naar Waterschei, maar is bedoeld voor een verdere investering in VITO voor de uitbouw van andere activiteiten zoals onder andere de uitbreiding van het gebouw waarin een van de onderzoeksafdelingen van VITO, namelijk Teledetectie en Aardobservatie Processen (TAP), is gehuisvest, met een tweede verdieping voor kantoren voor nieuwe onderzoekers.

U moet die twee beslissingen naast elkaar zien. Aan de ene zijde is er de keuze voor de K.U.Leuven en de VITO om voor alles wat energie betreft de krachten te bundelen en te huisvesten in Waterschei, en aan de andere zijde de beslissing van de Vlaamse Regering om verder te investeren in de VITO en in de lokalisatie van Mol met een aantal andere activiteiten, zoals TAP. In die beslissing van de Vlaamse Regering zit ook dat er een nieuw data-centrum komt, alsook een nieuw laboratorium en nieuwe kantooruimte in Mol. De VITO gaat ook eigen middelen aanwenden om de gronden van de Balmattsite, die moeten worden gesaneerd, aan te kopen en daar verder het kenniscentrum van Mol te kunnen uitbouwen.

Het is belangrijk dat we deze twee zaken scheiden. Aan de ene kant blijft de VITO een Vlaams instituut waar heel veel kennisontwikkeling gebeurt in verschillende domeinen. De Vlaamse Regering heeft in het verleden beslist om daar verder in te blijven investeren, en er is geen enkele reden om die politiek te veranderen. Mevrouw Smaers, u haalt terecht aan dat ik bij de opening van het Vlaams Technologiehuis heb gezegd dat de aanwezigheid van de VITO belangrijk is voor de Kempen. De Vlaamse Regering ondersteunt die politiek ook en zal dat blijven doen.

Langs de andere kant mag dat niet betekenen dat alles wat de VITO ontwikkelt en waar de VITO met andere partners zich in lanceert, ook automatisch in de Kempen moet zijn gehuisvest. We moeten de partners de autonomie geven om telkens de juiste operationele

beslissingen te nemen. Die beslissingen hebben ze inzake het samenbrengen van de energiecompetenties genomen in mei, namelijk dat er daarvoor verder zal worden ontwikkeld op de site van Waterschei.

Die twee zaken staan naast elkaar. Enerzijds gaan we voortwerken op de clustering die is voorzien in ViA om te proberen onze kennisinstellingen op een internationaal niveau te laten meespelen. Dat betekent dat we qua schaalgrootte samenwerkingsverbanden moeten gaan zoeken. Dan moeten we ook de vrijheid laten aan de instellingen om zich daarin te groeperen en om daarin een project te ontwikkelen. Anderzijds is er de duidelijke visie van de Vlaamse Regering om te blijven investeren in de aanwezigheid van de VITO in Mol.

Verschillende leden hebben aangehaald dat de aanwezigheid van de VITO in Mol op dit moment een aantal operationele beperkingen heeft. Het is niet altijd gemakkelijk om samen te leven met het SCK, omdat het SCK ook ten aanzien van veiligheid en procedures een en ander oplegt, wat operationeel niet altijd gemakkelijk is. Er zijn een aantal problemen in verband met terreinen en ruimtelijke ordening. We gaan verder kijken met VITO en met de verschillende partners hoe we die operationele problemen verder kunnen oplossen zodat de verankering van de VITO in Mol daar niet door in het gedrang komt. Dat is een duidelijk engagement.

Ik wil de oproep herhalen die ik heb gelanceerd bij de opening van het Vlaams Technologiehuis. De Vlaamse Regering heeft heel wat geïnvesteerd in dat incubatorgebouw samen met de provincie Antwerpen en met andere partners. Het is heel belangrijk dat de lokale partners, de kennisinstellingen die er zijn zoals de Katholieke Hogeschool, maar ook de werkgeversorganisaties nu de krachten bundelen om de infrastructuur die daar nu is, optimaal te gebruiken. Er is een verantwoordelijkheid voor de Vlaamse Regering maar zeker ook een opportuniteit en een verantwoordelijkheid voor de lokale partners. Zoals u terecht zegt, is daar in het RESOC eensgezindheid over. Ik ga ervan uit dat het succes in de toekomst verder zal kunnen groeien.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Het is positief dat de Vlaamse Regering er duidelijk voor kiest om de VITO te blijven verankeren in de Kempen.

Het is wel een andere wending als de energieafdeling weggaat uit de streek. Dan zal er rond dat speerpunt een evolutie zijn ten aanzien van de verdere ontwikkeling in de streek. Ook ten aanzien van de hogeschool zal er een andere oriëntering zijn en zullen er andere thema's zijn waar de ontwikkeling verder op moet worden uitgebouwd. Dat zijn mogelijkheden. Het is positief dat heel duidelijk is gesteld dat de middelen die de Vlaamse overheid vrijmaakt, zullen worden ingezet voor de verdere ontwikkeling in de Kempen. In de streek leeft de hoop dat de middelen daar verder worden ingezet.

Ik denk dat het nodig is, zoals u zelf aangeeft, dat binnen de Vlaamse overheid uw collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening ook inspanningen doet om de verdere uitbouw van de infrastructuur van de VITO op de site versneld mogelijk te maken. Ik verneem dat we niet zoveel tijd meer hebben. De infrastructuur zou op korte termijn moeten kunnen worden vernieuwd. Het zal serieuze inspanningen vragen om dat procedureel rond te krijgen.

Ik heb er niet onmiddellijk een zicht op of het overleg met RESOC reeds heeft plaatsgevonden, maar ik denk dat het goed is dat de verschillende partners die bij de streekontwikkeling betrokken zijn, duidelijk weten wat de intenties van de Vlaamse Regering zijn zodat ze samen de verdere ontwikkeling kunnen ondersteunen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Mevrouw de minister, als men spreekt over een verhuis naar Waterschei, vermoed ik dat het gaat over een verhuis naar het wetenschapspark op de oude

mijnsite van Waterschei. Met dat project kan niet meteen worden gestart, want men is nog steeds op zoek naar een privépartner om die gebouwen te ontwikkelen.

Minister Ingrid Lieten: Het is iets anders. De K.U.Leuven heeft al gronden die op de site aansluiten. Die gronden moet je los zien van de gronden waarvoor de stad Genk een oproep doet om partners te vinden. Die zullen wel passen in de totaalvisie die de stad Genk daar heeft ontwikkeld.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Uit het antwoord van de minister is in de eerste plaats gebleken dat er blijvend wordt geïnvesteerd in deze instelling, wat alleen maar toe te juichen is. Ten tweede blijkt dat een aantal aspecten die zijn ingeschreven in ViA, namelijk clusterforming en samenwerking, ook in de praktijk worden omgezet.

Ik heb begrip voor de bezorgdheid van mensen uit de streek. Iedereen probeert in dit parlement het beste te doen voor zijn eigen streek, met alle middelen die we hebben. Tijdens de vorige legislatuur heeft het Rekenhof een doorlichting gemaakt van de verschillende strategische onderzoekscentra. Daar zijn toen een aantal aanbevelingen uit voortgekomen, die nadien grotendeels zijn verwerkt in het decreet Innovatie, dat hier op het einde van de legislatuur is goedgekeurd. Mijn suggestie is om, hetzij via een hoorzitting, hetzij via een werkbezoek, eens een overzicht te krijgen van wat nu in de verschillende strategische onderzoekscentra op de agenda staat.

Bij de start van de commissievergadering heeft de voorzitter gezegd dat ze peilde naar dit soort initiatieven. Dit zou dan meteen mijn voorstel zijn. Ik kan me voorstellen dat anders de komende weken iedereen vanuit zijn streek een aantal vragen zal willen stellen over de strategische onderzoekscentra. Die onderzoekscentra hebben nu eenmaal de eigenschap dat ze in elke provincie ingeplant zijn. Het lijkt mij beter om daar een globaal beeld van te krijgen. Dan zien we meteen ook of er verschuivingen zijn. We zullen dan ook meteen aantonen dat de – overigens begrijpelijke – bezorgdheid in een bepaalde streek misschien niet altijd even noodzakelijk is.

De voorzitter: Dat is iets voor onze regeling van de werkzaamheden, mijnheer Van Malderen.

Het incident is gesloten.

■